

פרשת צו

לא יחשב לו פגול יהיה (ז, יח)

בשולחן ערוך (אורח חיים סימן צ"ח סעיף ד') מובא שהתפילה היא במקום הקורבנות, ולכך צריך להיזהר שתהא דוגמת הקרבן בכוונה, ולא יערב בבה מחשבה אחרת, כמו מחשבה שפוסלת בקדשים!

על ענין הכוונה הראויה בתפילה אמר המגיד מדובנא משל נפלא:

אדם אחד זקוק היה לטובה מאת חברו, שהיה מקורב למלכות, שידבר עליו טובות לשלטון. לשם כך הטריח עצמו ונסע אל ביתו שם חיכה כשעה עד שהלה ישוב מעסקיו, כאשר הגיע ביקש בתחנונים כי ימלא את משאלתו והסביר וחזר והסביר ת חשיבות הדבר עבורו. לבסוף, כאשר הסכים הידיד לבקשה, הודה האיש למיטיבו בהתרגשות רבה ונפרד ממנו לשלום.

ואכן עשה הידיד את המתבקש ממנו והיטיב עם ידידו משכבר.

כעבור זמן שוב הלך אותו מקורב למלכות ברחוב העיר ופגש במכר ותיק. אנא עשה נא לי טובה - אמר המכר - דבר עלי לשלטון בענין פלוני.

הסכים האיש, אולם הדבר נשכח מליבו ולא עשה את המבוקש ממנו.

ההבדל בין שני המקרים - אמר המגיד מדובנא - כח הראשון הטריח עצמו מרחק רב ולא חסך כל מאמץ, וגם כאשר גילה כי הלה אינו בביתו המתין לבואו. ואילו השני פגש בו במקרה ולא הראה כל סימן למאמץ מיוחד, משום כך גם אותו מקורב למלכות לא עשה כל מאמץ.

כן הוא גם הנמשל - אמר המגיד מדובנא - כאשר אנו מתאמצים בתפילה שונה הדבר בתכלית מאשר אם אנו מתפללים כמצוות אנשים מלומדה...

מקור: וקראת לשבת עונג